

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 12 stycznia 2018 r.

**w przedmiocie projektu ustawy o ustanowieniu 11 lipca Dniem Pamięci o Polakach
– ofiarach ludobójstwa dokonanego przez OUN-UPA na Kresach Wschodnich
II Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie niektórych innych ustaw**

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z projektem ustawy o ustanowieniu 11 lipca Dniem Pamięci o Polakach – ofiarach ludobójstwa dokonanego przez OUN-UPA na Kresach Wschodnich II Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie niektórych innych ustaw, przekazanych przy piśmie Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu z 9 października 2017 r. (znak: GMS-WP-173-239/17) stwierdza, co następuje.

Projektodawca proponuje zmianę opisu typu czynu zabronionego w art. 256 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137, ze zm.) przez nadanie temu przepisowi brzmienia: „Tej samej karze podlega, kto w celu rozpowszechniania produkuje, utrwała lub sprowadza, nabywa, przechowuje, posiada, prezentuje, przewozi lub przesyła druk, nagranie lub inny przedmiot, zawierające treść określoną w § 1 albo będące nośnikiem symboliki faszystowskiej, nazistowskiej, komunistycznej, symboliki zbrodniczych formacji ukraińskich (Organizacji Ukraińskich Nacjonalistów, Ukraińskiej Powstańczej Armii i innych obciążonych zbrodniami na narodzie polskim) lub innej totalitarnej symboliki”. Proponowana treść przepisu nie uwzględnia skutków wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 19 lipca 2011 r. w sprawie o sygn. akt K 11/10. Wyrokiem tym stwierdzono, że art. 256 § 2 k.k., w części obejmującej wyrazy: „albo będące nośnikiem symboliki faszystowskiej, komunistycznej lub innej totalitarnej”, jest niezgodny z art. 42 ust. 1 w związku z art. 54 ust. 1 i art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej albowiem treść tego przepisu jest nieprecyzyjna, niejasna i niepoprawna. Przekłada się to na niepewność sytuacji prawnej osób, które – z różnych przyczyn – pragną posłużyć się symbolami, które mogą zostać uznane za totalitarne.

W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa istnieje zatem uzasadniona wątpliwość, co do zgodności tej propozycji z art. 42 ust. 1 w związku z art. 54 ust. 1 i art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. W pozostałym zakresie opiniowany projekt wykracza poza zakres kompetencji opiniodawczych Krajowej Rady Sądownictwa.